

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2023-04-28

Närvarande: F.d. justitieråden Severin Blomstrand och Ella Nyström
samt justitierådet Leif Gäverth

Nya krav på betaltjänstleverantörer att lämna uppgifter

Enligt en lagrådsremiss den 5 april 2023 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet,
2. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
3. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Sofia Kinnunen Bengtsson, biträdd av departementssekreteraren Anna Malmström.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Förslaget till lag om ändring i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

1 kap. 4 a §

Lagrådet föreslår att paragrafens första stycke ges följande lydelse.

Uppgifter som betaltjänstleverantörer har lämnat enligt bestämmelserna i 33 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) får behandlas endast för att

1. Skatteverket ska kunna fullgöra åtagandet som följer av artikel 24b i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, och
2. Skatteverket ska kunna
 - a) kontrollera betaltjänstleverantörernas uppgifts- eller dokumentationsskyldighet enligt 33 c kap. 5 § respektive 39 kap. 3 c § skatteförfarandelagen, och
 - b) handlägga ärenden som avser avgifter enligt 49 b kap. 3 § respektive 49 c kap. 7 eller 8 § skatteförfarandelagen.

Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen

33 c kap. 5 §

Enligt paragrafen är en betaltjänstleverantör som tillhandahåller betaltjänster till en betalare eller en betalningsmottagare som finns i Sverige skyldig att lämna vissa uppgifter till Skatteverket. Av lagtexten kan inte utläsas vad som avses med att någon finns i Sverige. I författningskommentaren anges att detta avgörs av var vederbörande faktiskt befinner sig. Under föredragningen har

upplysts att detta är det svar som på fråga har lämnats av EU-kommissionen. Svaret är inte särskilt upplysande. Det ger inte besked om vad som avses med att någon finns på en viss plats. Räcker det att vederbörande tillfälligt befinner sig någonstans på genomresa? Avses i fråga om juridiska personer platsen för styrelsens säte, en plats där den juridiska personen har ett kontor eller något annat?

I 4 § finns definitioner, bl.a. av företagsidentifieringskod och identifieringskod. Där används uttrycken betaltjänstleverantörens plats respektive en betalares eller en betalningsmottagares plats. Dessa uttryck är lika oklara och bidrar inte till förståelsen av vad det betyder att någon finns i Sverige.

Att innebörden av 5 § är oklar blir särskilt bekymmersamt när uppgiftsskyldigheten är sanktionerad med en avgift (49 c kap. 7 §). I ett fall där regelns innebörd är avgörande för om uppgiftsskyldigheten har åsidosatts, kan det knappast komma i fråga att ålägga någon en rapporteringsavgift.

33 c kap. 6 §

I paragrafen föreskrivs att betalarens betaltjänstleverantör inte är skyldig att lämna uppgifter om en gränsöverskridande betalning om någon av betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer, enligt sin företagsidentifieringskod, finns i ett EU-land.

Vad Lagrådet har anfört i anslutning till 5 § om att någon "finns i Sverige" gäller på motsvarande sätt i fråga om att någon finns i ett EU-land.

33 c kap. 7 §

Tredje stycket är ofullständigt genom att det inte framgår vad uttrycket ett annat EU-land relaterar till. Texten bör övervägas ytterligare under den fortsatta beredningen.

39 kap. 3 c § första stycket

Enligt 33 c kap. 5 § är en betaltjänstleverantör i vissa fall skyldig att till Skatteverket lämna uppgifter om gränsöverskridande betalningar. I 33 c kap. 8 § specificeras vilka uppgifter skyldigheten avser.

I 39 kap. 3 c § första stycket anges att vid gränsöverskridande betalningar ska en betaltjänstleverantör elektroniskt dokumentera de uppgifter i 33 c kap. 8 § som behövs för att betaltjänstleverantören ska kunna fullgöra uppgiftsskyldigheten i 33 c kap. 5 §. Det anges vidare att detta ska göras för att Skatteverket ska kunna kontrollera skyldigheten.

Den fråga som reses är vilken "skyldighet" som paragrafen ska möjliggöra för Skatteverket att kontrollera, dvs dokumentations-skyldigheten eller uppgiftsskyldigheten. Det synes vara den senare som avses. Paragrafens första stycke skulle kunna vinna i tydlighet om den i stället formulerades "...för att Skatteverket ska kunna kontrollera uppgiftsskyldigheten".

49 c kap. 8 §

I 7–8 §§ anges när rapporteringsavgift ska tas ut av en betaltjänstleverantör. I 8 § används begreppen andra rapporteringsavgift och tredje avgift.

Kapitlet innehåller dessutom gällande regler i 1–6 §§ om rapporteringsavgift avseende rapporteringspliktiga arrangemang. Enligt Lagrådets mening bör 8 § omformuleras så att den närmare

anknyter till formuleringen av 2 §. Härigenom kan de något oklara begreppen andra och tredje rapporteringsavgift utgå (jfr Lagrådets yttrande i prop. 2019/20:74 s. 313).